

[Hans Nielsen.]

Betydning, indføre den nationale og korporative Stat, det ønsker „Sorø Amtstidende“ neppe at gaa til Valg paa, hvilket ogsaa let turde blive en meget kostbar Fornøjelse.

Naar jeg har opholdt mig saa længe ved dette Spørgsmaal, da er en medvirkende Aarsag hertil den Raahed og Forsimpling, som hele denne Agitation opelsker. Uniformsforbudet og Urolovene har i nogen Grad undertrykt denne Udvikling, særlig i Sønderjylland, men der finder dog endnu beklagelige Udskejelser Sted.

Jeg kunde nævne mange Eksempler, men jeg vil nøjes med det grimme Overfald, der fandt Sted paa en Mand, der sammen med sin Hustru gik til et konservativt Møde ude paa Frederiksberg. At overfalde en Mand og skamslaa ham, fordi han bærer et konservativt Emblem paa Frakken, er selvfølgelig en fordømmelig Gerning. Der findes selvfølgelig ikke nogen Undskyldning for en saadan Handlemaade, og det glæder mig, at de unge Socialdemokraters Organisation uden Skaansel ekskluderer alle, der anvender Vold og lignende Raaheder over for Modstandere.

Men hvem er det, der ophidser Ungdommen til Anvendelse af disse sydlandske Metoder? Jeg ser her bort fra Kommunisterne, hvis første Mand her fra denne Talerstol aabent har bekendt, at det er ude paa Gaden, det foregaar; det vil altsaa sige, at det er med Vold og Terror, dette Parti væsentlig vil arbejde.

Men de konservative Talere, der raaber op om, at deres Modstandere er Maddiker, og bruger andre smagfulde Betegnelser, kan ikke frigøre sig for Ansvar, naar Talen er om Raahed. De kan det saa meget mindre, som de uddanner Stormtropper, der vejledes i Revolter og Slagsmaal, ja, endog forsynes med Vaaben.

Denne Ungdom organiseres efter de bedste militære Mønstre i Divisioner og Kolonner med særlige Stormtropper. Den øverste Leder, Carsten Raft, har Titelen Divisionsleder, og han fordunkler i sine Proklamationer ganske den kommanderende General for Hæren. Jeg har her en Proklamation fra denne Herre, hvori han først bebuder, at der nu skal indledes Forhandling med de frivillige Korps, da Konservativ Ungdom skaffer disse Korps meget store Skarer Rekrutter. Derefter hedder det:

„Erfaringen lærer os, at Bag-om-Opmarchen paa Mødepladserne er heldig. Men der maa altid være en Adjutant i Spidsen for første Kolonne for at placere

sig rigtigt. Fjerde Divisions 3 S. P. Kolonne udrustes fremtidig med Bidetang for at kunne forcere Pigtraadshegn. Kolonnen bør kun deltage i Slagsmaal, hvis det er nødvendigt. Det vil være heldigt, om A. K. faar en lidt mere fredelig Karakter end S. T.“

Ja, jeg forstaar egentlig godt, at „Sorø Amtstidende“, „Aalborg Amtstidende“ og flere andre Blade er blevet ængstelige, thi det er unægtelig nogle farlige Makkere, de har i det politiske Arbejde. Her uddannes Konservativ Ungdoms unge Mænd i Slagsbroderkunsten. De bevæbnes til Stormangreb, saa de kan forcere Pigtraadshegn, og de undervises i Opmarcher, saa de kan overfalde Modstandere bagfra.

Det er paa Tide, at denne Tilstand bringes til Ophør, og kan og vil de respektive Partier ikke sætte en Stopper for slig Tøjlesløshed, saa henstiller jeg indtrængende til den højtærede Justitsminister, at Samfundet anvender de Kræfter, som er nødvendige for at opretholde Ro og Orden, saa Borgerne her i Landet kan føle sig som et frit Folk i et frit Land.

Det politiske Gangster-System, hvis Virkemidler er bevæbnede Stormtropper, militariserede Bander med Bidetænger, og hvis uheldige Følger foreløbig er voldelige Overfald og Mishandlinger af fredelige Mennesker, hverken vil eller kan tolereres af et sundt demokratisk Samfund.

Det Parti, jeg tilhører, er ganske enig med „Sorø Amtstidende“, naar dette Blad skriver:

„Naar man fra konservativ Side indøver Slagsmaals-Kolonner og giver Regler for Slagsmaal-Strategien i den politiske Meningsudveksling, er det Tidspunkt dog vist kommet, da der maa tones rent Flag. Det konservative Parti maa bekende Kulør, det er jo som bekendt ikke Fastelavn hele Aaret rundt.“

Det er det, jeg vil sige til Slutning her til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller: Hvis hans Tale og Bekendelse til den almindelige Valgret som Grundlag for hele vort politiske Liv er ærlig og oprigtig ment, nu vel, saa har han kun at rense ud i den Augiasstald, som den konservative Ungdom aabenbart er blevet for Partiet.

Sluttelig har jeg nogle faa Bemærkninger vedrørende de færøske Forhold. Det er i høj Grad glædeligt, at Regeringen har opnaaet en Overenskomst med de færøske Repræsentanter om en Række Forhold for den kommende Tid. At denne Overenskomst ikke har vundet udelt Tilslutning oppe paa Øerne, kan ikke undre nogen, der kender de